FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT L. A. GEELHOED

föredraget den 5 april 2001 [1]

1. I förevarande mål har Europeiska gemenskapernas kommission i enlighet med artikel 226 EG begärt att domstolen skall fastställa att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 97/65/EG av den 26 november 1997 om anpassning för tredje gången av rådets direktiv 90/679/EEG om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för biologiska agenser i arbetet till den tekniska utvecklingen [2] (nedan kallat direktivet).

2. I artikel 1 i direktivet ändras bilaga 3 till direktiv 90/679/EEG. De ändringar som görs av bilagan grundas på nya vetenskapliga belägg för att det agens som orsakar bovin spongiform encefalopati (BSE) kan överföras till människor. Det var därför nödvändigt att anpassa klassificeringen av BSE-agenset och hänvisa till en variant av Creutzfeldt-Jakobs sjukdom. En andra ändring av bilagan hänger samman med en möjlig överföring av transmissibel spongiform encefalopati (TSE) hos människor och djur i samband med arbete.

3. Enligt artikel 2 i direktivet skulle medlemsstaterna sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 30 juni 1998.

4. Den österrikiska regeringen har inte bestritt det påtalade fördragsbrottet, vare sig under det administrativa förfarandet eller under domstolsförfarandet. Den har återgett det stadium på vilket lagstiftningsförfarandet befinner sig och påpekat att det enligt den österrikiska konstitutionen krävs en rad särskilda interna införlivandeåtgär-

1 — Originalspråk: nederländska.
2 — EGT L 335, s. 17.

der, det vill säga på delstatsnivå. Den österrikiska regeringen angav i sin duplik att nödvändiga åtgärder under tiden vidtagits på federal nivå och att delstaterna kommit långt i införlivandeprocessen. Kommissionen har noterat dessa upplysningar men samtidigt konstaterat att direktivet ännu inte är fullständigt införlivat inom alla sektorer och inte heller på alla federala nivåer.

5. Då en talan väcks med stöd av artikel 226 EG skall frågan huruvida en medlemsstat åsidosatt sina skyldigheter bedömas mot bakgrund av den situation som rådde vid utgången av den tidsfrist som angetts i det motiverade yttrandet. Eftersom Republiken Österrike då inte hade fullgjort sina skyldigheter enligt direktivet och inte heller senare fullgjort dessa skyldigheter på ett fullständigt sätt, skall kommissionens talan bifallas. Jag vill i detta sammanhang påpeka att det framgår av fast rättspraxis att en medlemsstat inte kan åberopa förhållanden i sin interna rättsordning som grund för att underlåta att iaktta skyldigheter. [3]

3 — Se det senaste avgörandet, dom av den 15 mars 2001 i mål C-83/00, kommissionen mot Nederländerna (REG 2001, s. I-2351), punkt 10.

Förslag till avgörande

6. Av ovan anförda skäl föreslår jag att domstolen skall

1) förklara att Republiken Österrike åsidosatt sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 97/65/EG av den 26 november 1997 om anpassning för tredje gången av rådets direktiv 90/679/EEG om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för biologiska agenser i arbetet till den tekniska utvecklingen genom att underlåta att anta de lagar och andra författningar som krävs för att införliva detta direktiv,

2) förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna i enlighet med artikel 69.2 i rättegångsreglerna.